

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) nr. 360/2012

2013/EES/14/18

frá 25. apríl 2012

um beitingu 107. og 108. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins gagnvart minniháttaraðstoð sem veitt er fyrirtækjum sem veita þjónustu er hefur almenna efnahagslega þýðingu (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 994/98 frá 7. maí 1998 um beitingu 92. og 93. gr. stofnsáttmála Evrópubandalagsins gagnvart tilteknum flokkum þverlægrar ríkisaðstoðar ⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 2. gr.,

að birtum drögum að þessari reglugerð ⁽²⁾,

að höfðu samráði við ráðgjafarnefndina um ríkisaðstoð,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með reglugerð (EB) nr. 994/98 er framkvæmdastjórninni heimilað að setja reglugerð þar sem mörk fyrir aðstoðarráðstafanir eru ákveðin og ráðstafanir undir þeim mörkum teljast ekki standast allar viðmiðanirnar sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 107. gr. sáttmálans og falla því ekki undir málsmeðferð við tilkynningar sem kveðið er á um í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans.
- 2) Á grundvelli þeirrar reglugerðar hefur framkvæmdastjórnin einkum samþykkt reglugerð (EB) 1998/2006 frá 15. desember 2006 um beitingu 87. gr. og 88. gr. sáttmálans varðandi minni háttar aðstoð ⁽³⁾, sem setur efri mörk minniháttaraðstoðar við 200 000 evrur á aðstoðarþega á tímabili sem tekur til þriggja reikningsára.
- 3) Reynsla framkvæmdastjórnarinnar af því að beita reglum um ríkisaðstoð á fyrirtæki sem veita þjónustu í almannabágu er hefur almenna efnahagslega þýðingu, í skilningi 2. mgr. 160. gr. sáttmálans, hefur sýnt fram á að efri mörk ávinningsins sem veittur er til slíkra fyrirtækja og teljast ekki hafa áhrif á viðskipti milli aðildarríkja og/eða raska þeim eða eru til þess fallin að raska samkeppni, geta í sumum tilvikum verið ólík almenna efra marki minniháttaraðstoðar sem komið var á með reglugerð (EB) nr. 1998/2006. Reyndar er líklegt að a.m.k. nokkrir þessara ávinninga séu líklegir til að teljast til bóta vegna viðbótarkostnaðar sem tengist ákvæðunum um þjónustu í almannabágu er hefur

almenna efnahagslega þýðingu. Ennfremur hafa margar aðgerðir, sem uppfylla skilyrðin um þjónustu í almannabágu er hefur almenna efnahagslega þýðingu, takmörkuð gildissvæði. Því er við hæfi að taka upp, samsíða reglugerð (EB) nr. 1998/2006, reglugerð sem felur í sér sérstakar reglur um minniháttar aðstoð fyrir fyrirtæki sem veita þjónustu í almannabágu er hefur almenna efnahagslega þýðingu. Fastsetja skal fjárhæðina fyrir efri mörk minniháttaraðstoðar sem hvert fyrirtæki getur fengið á tilteknu tímabili.

- 4) Í ljósi reynslu framkvæmdastjórnarinnar telst aðstoð sem veitt er til fyrirtækja sem veita þjónustu í almannabágu er hefur almenna efnahagslega þýðingu hvorki hafa áhrif á viðskipti milli aðildarríkja né raska eða vera til þess fallin að raska samkeppni að því tilskildu að heildarfjárhæð veittrar aðstoðar fyrir veitingu þjónustu í almannabágu er hefur almenna efnahagslega þýðingu sem fyrirtækið sem fær aðstoðina tekur á móti sé ekki hærra en 500 000 evrur á sérhverju tímabili sem tekur til þriggja reikningsára. Í ljósi þróunar á farþegaflutningum á vegum og þess að þjónusta í almannabágu er hefur almenna efnahagslega þýðingu er að mestu staðbundins eðlis, á þessu sviði, er ekki viðeigandi að beita neðri mörkum í þessum geira og efri mörkin, 500 000 evrur, skulu gilda.
- 5) Árin sem taka skal tillit til í þeim tilgangi að ákvarða hvort efri mörkin séu virt skulu vera reikningsárin sem notuð eru í skattalegum tilgangi af fyrirtækinu í hlutaðeigandi aðildarríki. Umrætt þriggja ára tímabil er metið jafnóðum þannig að við hverja nýja veitingu minniháttaraðstoðar þarf að ákvarða heildarfjárhæð minniháttaraðstoðar sem hefur verið veitt á viðkomandi reikningsári og tveimur næstliðnum reikningsárum. Í þessu samhengi skal taka tillit til aðstoðar, sem aðildarríki veitir, jafnvel þótt hún sé fjármögnuð að öllu leyti eða að hluta til með fjármunum sem koma frá Sambandinu. Ekki á að vera hægt að sundurliða aðstoð, sem er umfram efri mörk minniháttaraðstoðar, í nokkra minni hluta með það fyrir augum að þeir hlutar geti rúmast innan gildissviðs þessarar reglugerðar.
- 6) Þessi reglugerð skal aðeins gilda um aðstoð sem veitt er fyrir veitta þjónustu í almannabágu er hefur almenna efnahagslega þýðingu. Því skal fela fyrirtækinu sem fær aðstoð með skriflegum hætti þjónustuna í almannabágu er hefur almenna efnahagslega þýðingu að því er varðar veitta aðstoð. Í umboðinu skulu koma fram upplýsingar til fyrirtækisins um þjónustuna í almannabágu er hefur almenna efnahagslega þýðingu sem því hefur verið falið, þó þarf það ekki nauðsynlega að fela í sér allar nákvæmu upplýsingarnar sem settar eru fram í ákvörð

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 114, 26.4.2012, bls. 8. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 225/2012 frá 7. desember 2012 um breytingu á XV. viðauka (Ríkisaðstoð) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 142, 14.5.1998, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 8, 11.1.2012, bls. 23.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 379, 28.12.2006, bls. 5.

- un framkvæmdastjórnarinnar 2012/21/ESB frá 20. desember 2011 um beitingu 2. mgr. 106. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins gagnvart ríkisaðstoð í formi bóta til tiltekinnar fyrirtækja sem veita opinbera þjónustu sem hefur almenna efnahagslega þýðingu ⁽¹⁾.
- 7) Í ljósi sérreglna, sem gilda í atvinnugreinunum frumframleiðsla landbúnaðarafurða, fiskveiðar, lagareldi og vöruflutningar á vegum varðandi þá staðreynd að fyrirtækjum í þessum geirum er sjaldan falin þjónusta er hefur almenna efnahagslega þýðingu, og vegna þeirrar áhættu að lægri fjárhæðir aðstoðar en þær sem eru settar fram í þessari reglugerð gætu uppfyllt viðmiðanirnar í 1. mgr. 107. gr. sáttmálans í þessum atvinnugreinum skal þessi reglugerð ekki gilda um fyrrnefndar atvinnugreinar. Starfi fyrirtæki við atvinnugreinarnar frumframleiðsla landbúnaðarafurða, fiskveiðar, lagareldi eða vöruflutningar á vegum og jafnframt í öðrum atvinnugreinum eða við aðra starfsemi, skal þessi reglugerð gilda um hinar atvinnugreinarnar eða starfsemi (svo sem t.d. sorptíslu á sjó) að því tilskildu að aðildarríkin tryggji, með viðeigandi hætti svo sem með aðskilnaði starfseminnar eða með því að skilja kostnaðinn frá, að starfsemin í undanskildu atvinnugreinunum njóti ekki góðs af minniháttaraðstoðinni samkvæmt þessari reglugerð. Aðildarríki geta einkum uppfyllt þessa skyldu með því að takmarka fjárhæð minniháttaraðstoðarinnar til að bæta fyrir kostnaðinn við veitingu aðstoðarinnar, þ.m.t. sanngjarns hagnaðar. Þessi reglugerð gildir ekki um kolavinnslu, í ljósi sérstakra einkenna hennar og þeirrar staðreyndar að fyrirtæki í þessum geirum er sjaldan falin þjónusta í almannabágu er hefur almenna efnahagslega þýðingu.
- 8) Að teknu tilliti til þess hve margt er líkt með vinnslu og markaðssetningu landbúnaðarafurða annars vegar og afurða sem eru ekki úr landbúnaði hins vegar skal þessi reglugerð gilda um vinnslu og markaðssetningu landbúnaðarafurða að því tilskildu að tiltekin skilyrði séu uppfyllt. Hvorki starfsemi á bújörðum, sem er nauðsynleg fyrir tilreiðslu afurða fyrir fyrstu sölu, s.s. uppskera, skera og þreskja korn, pökkun eggja, né fyrsta sala til endurseljanda eða vinnsluaðila skal teljast til vinnslu eða markaðssetningar í þessu tilliti.
- 9) Þegar lögfest hefur verið í Sambandinu að taka upp sameiginlega skipulagningu markaðarins í tiltekinni grein landbúnaðar eru aðildarríkin skuldbundin, samkvæmt ákvörðun Dómstólsins ⁽²⁾, til að gera engar þær ráðstafanir sem gætu orðið til þess að grafa undan eða víkja frá henni. Af þessum sökum gildir þessi reglugerð ekki um aðstoð þar sem fjárhæðin er ákvörðuð á grundvelli verðs eða magns afurða, sem eru keyptar eða settar á markað. Hún skal heldur ekki gilda um minniháttarstuðning sem bundinn er því skilyrði að aðstoðinni sé skipt á milli frumframleiðenda.
- 10) Þessi reglugerð gildir ekki um minniháttar útflutningsaðstoð eða minniháttaraðstoð þar sem innlendum vörum aðildarríkja er ívilnað á kostnað innfluttra.
- 11) Þessi reglugerð gildir ekki um fyrirtæki sem eiga í erfiðleikum í skilningi viðmiðunarreglna Bandalagsins um ríkisaðstoð til björgunar og endurskipulagningar fyrirtækjum sem eiga í erfiðleikum ⁽³⁾ þar sem það er ekki viðeigandi að veita fyrirtækjum sem eiga í erfiðleikum aðra rekstraraðstoð fyrir utan endurskipulagningaráætlun og það er erfiðleikum bundið að ákvarða ígildi brúttóstyrkveitingar fyrir aðstoð sem er veitt til slíkra fyrirtækja.
- 12) Í samræmi við meginreglurnar um aðstoð, sem fellur undir 1. mgr. 107. gr. sáttmálans, skal líta svo á að minniháttaraðstoð sé veitt á þeim tíma þegar fyrirtæki fær lagalegan rétt til aðstoðar samkvæmt gildandi laga-reglum í viðkomandi ríki.
- 13) Til að hindra það að farið sé í kringum reglur um hámarks umfang aðstoðar, sem kveðið er á um í hinum ýmsu gerningum Sambandsins, skal ekki sameina minniháttaraðstoð og ríkisaðstoð að því er varðar sama aðstoðarhæfa kostnaðinn ef slík sameining leiðir til aukinnar aðstoðar umfram það sem ákveðið var fyrir sérstakar aðstæður í hverju tilviki með reglugerð um hópundanþágu eða ákvörðun sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt.
- 14) Þessi reglugerð skal ekki takmarka beitingu reglugerðar (EB) nr. 1998/2006 gagnvart fyrirtækjum sem veita þjónustu í almannabágu er hefur almenna efnahagslega þýðingu. Aðildarríkjum skal vera frjálst að nota þessa reglugerð eða reglugerð (EB) nr. 1998/2006 að því er varðar aðstoð sem veitt er fyrir veitingu þjónustu í almannabágu er hefur almenna efnahagslega þýðingu.
- 15) Í dómi Dómstólsins í Altmark-málinu ⁽⁴⁾ voru tilgreind þau skilyrði sem þarf að uppfylla svo bætur fyrir veitingu þjónustu í almannabágu er hefur almenna efnahagslega þýðingu feli ekki í sér ríkisaðstoð. Þessi skilyrði tryggja að bæturnar sem eru takmarkaðar við hreinan kostnað fyrirtækja sem rekin eru með hagkvæmum hætti, vegna veitingu þjónustu í almannabágu er hefur almenna efnahagslega þýðingu, feli ekki í sér ríkisaðstoð í skilningi 1. mgr. 107. gr. sáttmálans.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 7, 11.1.2012, bls. 3.

⁽²⁾ Mál C-456/00 Lýðveldið Frakkland gegn framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna dómasafn EB 2002 I-11949.

⁽³⁾ Stjtið. ESB C 244, 1.10.2004, bls. 2.

⁽⁴⁾ Mál C-280/00 Altmark Trans GmbH og Regierungspräsidium Magdeburg gegn Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH og Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgericht dómasafn EB 2003, I-7747.

Bætur sem eru umfram hreina kostnaðinn fela í sér ríkisaðstoð sem lýsa má yfir að sé samrýmanleg á grundvelli gildandi Sambandsreglna. Til að hindra það að farið sé í kringum skilyrðin sem tilgreind eru í Altmark-dómnum, og í því skyni að forðast að minniháttaraðstoð sem veitt er samkvæmt þessari reglugerð hafi áhrif á viðskipti vegna uppsöfnunar ásamt öðrum bótum fyrir sömu þjónustu í almannabágu er hefur almenna efnahagslega þýðingu skal minniháttaraðstoð samkvæmt þessari reglugerð ekki bætast við aðrar bætur að því er varðar sömu þjónustu, án tillits til þess hvort að þær fela í sér ríkisaðstoð samkvæmt Altmark-dómnum eða séu samrýmanlegar ríkisaðstoð samkvæmt ákvörðun 2012/21/ESB eða falli undir orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar — ramma Evrópusambandsins um ríkisaðstoð í formi bóta vegna opinberrar þjónustu (2011) ⁽¹⁾. Því skal þessi reglugerð ekki gilda um bætur sem fengnar eru fyrir veitingu þjónustu í almannabágu er hefur almenna efnahagslega þýðingu að því er varðar hvaða aðrar bætur eru einnig veittar, nema ef hinar bæturnar eru minniháttaraðstoð samkvæmt öðrum reglugerðum um minniháttaraðstoð og að farið sé að reglunum um uppsöfnun sem settar eru fram í þessari reglugerð.

16) Til að tryggja gagnsæi, jafna meðferð og rétta beitingu efri marka um minniháttaraðstoð þurfa öll aðildarríkin að beita sömu aðferð við útreikninga. Til að auðvelda slíka útreikninga, og í samræmi við núgildandi venju við beitingu reglunnar um minniháttaraðstoð, skal umreikna fjárhæðir, sem veitt er til aðstoðar, sem eru ekki í formi úthlutunar í reiðufé, yfir í jafngildi brúttófjárhæðarinnar sem er veitt til aðstoðar. Við útreikning á styrkigildi gagnsærrar aðstoðar, sem er ekki styrkur, eða aðstoðar sem greiða má í nokkrum afborgunum, er nauðsynlegt að nota markaðsvexti sem eru í gildi þegar slík aðstoð er veitt. Til að tryggja samræmda, gagnsæja og einfalda beitingu reglna um ríkisaðstoð skal líta svo á að markaðsvextir, að því er varðar þessa reglugerð, séu viðmiðunarvextir eins og segir í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um endurskoðun á aðferðunum við að ákveða viðmiðunarvexti og afvöxtunarstuðla ⁽²⁾.

17) Til að tryggja gagnsæi, jafna meðferð og skilvirkt eftirlit skal þessi reglugerð aðeins gilda um gagnsæja minniháttaraðstoð. Gagnsæ aðstoð er aðstoð þar sem hægt er að reikna nákvæmlega ígildi brúttóstyrkveitingar fyrir fram án þess að nauðsynlegt sé að gera áhættumat. Hægt er að gera slíka nákvæma útreikninga t.d. fyrir fjárstyrki, vaxtastyrki og takmarkaðar undanþágur frá skatti. Aðstoð í formi fjármagnsinnspýtingar skal ekki teljast gagnsæ minniháttaraðstoð nema heildarfjárhæð innspýtingar af hálfu hins opinbera sé innan efri marka minniháttaraðstoðarinnar. Aðstoð sem felst í ráðstöfunum er varða áhættufjármagn, eins og um

getur í viðmiðunarreglum Bandalagsins um ríkisaðstoð til að stuðla að fjárfestingum með áhættufjármagni í litlum og meðalstórum fyrirtækjum ⁽³⁾, skal ekki teljast gagnsæ minniháttaraðstoð nema áhættufjármagn, sem veitt er á grundvelli viðkomandi áætlunar sé innan efri marka minniháttaraðstoðarinnar fyrir hvert fyrirtæki sem um er að ræða. Fara skal með aðstoð í formi lána sem gagnsæja minniháttaraðstoð þegar ígildi brúttóstyrkveitingar hefur verið reiknað á grundvelli gildandi markaðsvaxta á þeim tíma sem aðstoð er veitt.

18) Skapa þarf réttaröryggi með tilliti til ábyrgðarkerfa sem ekki eru til þess fallin að hafa áhrif á viðskipti og raska samkeppni og nægar upplýsingar eru til um til að unnt sé að leggja áreiðanlegt mat á hugsanleg áhrif. Með þessari reglugerð skulu því tekin upp sérstök efri mörk minniháttaraðstoðar sem eru 500 000 evrur, sem byggjast á ábyrgðarfjárhæð þess tiltekna láns sem liggur til grundvallar slíki ábyrgð, sem efri mörk fyrir minniháttaraðstoð. Þessi sérstöku efri mörk skulu reiknuð samkvæmt aðferðafræði þar sem mat er lagt á það hvaða fjárhæð ríkisaðstoðar er innifalin í ábyrgðarkerfum sem ná yfir lán til lífvænlegra fyrirtækja. Í aðferðafræðinni og gögnunum, sem notuð eru til að reikna sérstöku efri mörk aðstoðar, skal útiloka fyrirtæki sem eiga í erfiðleikum eins og um getur í viðmiðunarreglum Bandalagsins um ríkisaðstoð til björgunar og endurskipulagningar fyrirtækjum sem eiga í erfiðleikum. Þessi sérstöku efri mörk gilda því ekki um staka aðstoð, sem veitt er utan gildissviðs ábyrgðarkerfis, aðstoð til fyrirtækja sem eiga í erfiðleikum eða um ábyrgðir sem tengjast viðskiptum sem liggja til grundvallar án þess að um lán sé að ræða, s.s. ábyrgðir vegna viðskipta með eigið fé. Sérstöku efri mörkin skulu ákvörðuð á grundvelli þess að líta megi svo á að ábyrgð, sem nemur 3 750 000 evrum, sé ígildi brúttóstyrkveitingar sem samsvarar 500 000 evra efri mörkum minniháttaraðstoðar ef miðað er við 13% hámarkshlutfall (nettóvanskilahlutfall), þ.e. verstu hugsanlega stöðu fyrir ábyrgðarkerfi í Sambandinu. Sérstöku efri mörkin skulu einungis taka til þeirra ábyrgða sem eru allt að 80% af því láni sem liggur til grundvallar. Aðildarríkin geta einnig beitt aðferðafræði, sem framkvæmdastjórnin samþykkir að fenginni tilkynningu um slíka aðferðafræði á grundvelli reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar um ríkisaðstoð, með það fyrir augum að meta ígildi brúttóstyrkveitingar, sem felst í ábyrgð, ef aðferðin, sem samþykkt hefur verið, varðar beint þá tegund ábyrgðar og viðskipta sem um er að ræða í tengslum við beitingu þessarar reglugerðar.

19) Að fenginni tilkynningu frá aðildarríki getur framkvæmdastjórnin rannsakað hvort aðstoðarráðstöfun, sem er ekki styrkur, lán, ábyrgð, fjármagnsinnspýting, áhættufjármagnsráðstöfun eða undanþágur frá skatti

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 8, 11.1.2012, bls. 15.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 14, 19.1.2008, bls. 6.

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 194, 18.8.2006, bls. 2.

leiði til ígildis brúttóstyrkveitingar sem fer ekki yfir efri mörk minniháttaraðstoðar og rúmast því innan ákvæða þessarar reglugerðar.

- 20) Framkvæmdastjórninni ber skylda til að tryggja að farið sé að reglum um ríkisaðstoð og einkum að aðstoðin, sem er veitt samkvæmt reglum um minniháttaraðstoð, sé í samræmi við skilyrðin sem þar eru sett. Í samræmi við meginregluna um samstarf, sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 4. gr. sáttmálans um Evrópusambandið skulu aðildarríkin auðvelda efndir þessa verkefnis með því að koma á fót nauðsynlegum tækjum til að tryggja að heildarfjárhæð minniháttaraðstoðar, sem veitt er sama fyrirtæki vegna þjónustu í almannabágu er hefur almenna efnahagslega þýðingu, fari ekki yfir heimil efri mörk í heild sinni. Þess vegna og til að tryggja að farið sé að ákvæðunum um uppsöfnun minniháttaraðstoðar samkvæmt öðrum reglugerðum um minniháttaraðstoð, er rétt að aðildarríkin greini viðkomandi fyrirtæki frá fjárhæð aðstoðarinnar þegar þau veita minniháttaraðstoð og frá því að um sé að ræða minniháttaraðstoð, með tilvísun í þessa reglugerð. Auk þess skulu viðkomandi aðildarríki, áður en þau veita slíka aðstoð, fá yfirlýsingu hjá fyrirtækinu um aðra minniháttaraðstoð samkvæmt þessari reglugerð eða öðrum reglugerðum um minniháttaraðstoð sem það hefur fengið á viðkomandi reikningsári og tveimur næstliðnum reikningsárum. Að öðrum kosti á að vera hægt að tryggja að efri mörkin séu virt með því að taka saman miðlæga skrá.
- 21) Þessi reglugerð gildir með fyrirvara um kröfur í löggjöf Sambandsins á sviði opinberra innkaupa eða viðbótarkröfur í sáttmálanum eða löggjöf Sambandsins um einstakar atvinnugreinar.
- 22) Þessi reglugerð skal gilda um veitta aðstoð áður en hún tekur gildi til fyrirtækja sem veita þjónustu í almannabágu er hefur almenna efnahagslega þýðingu.
- 23) Framkvæmdastjórnin hyggst láta fara fram endurskoðun á þessari reglugerð fimm árum eftir gildistöku hennar,

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Gildissvið og skilgreiningar

- Reglugerð þessi gildir um aðstoð sem er veitt fyrirtækjum sem veita þjónustu í almannabágu er hefur almenna efnahagslega þýðingu í skilningi 2. mgr. 106. gr. sáttmálans.
- Þessi reglugerð gildir ekki um:
  - aðstoð sem veitt er fyrirtækjum sem starfa á sviði fiskveiða og lagareldis sem falla undir reglugerð ráðsins (EB) nr. 104/2000 ⁽¹⁾,
  - aðstoð sem veitt er fyrirtækjum sem starfa í frumframleiðslu landbúnaðarafurða,

- aðstoð sem veitt er fyrirtækjum sem starfa að vinnslu og markaðssetningu landbúnaðarafurða, í eftirfarandi tilvikum:
  - þegar fjárhæð aðstoðar er ákveðin á grundvelli verðs eða magns þeirra afurða sem keyptar eru af frumframleiðendum eða settar á markað af hlutaðeigandi fyrirtækjum,
  - þegar aðstoðin er háð því skilyrði að hún sé að hluta til eða eingöngu veitt frumframleiðendum,
- aðstoð við starfsemi sem tengist útflutningi til þriðju landa eða aðildarríkja, einkum aðstoð sem tengist beint útflutningsmagni, stofnun og rekstri dreifingarnets eða öðrum tilfallandi útgjöldum í tengslum við útflutning,
- aðstoð sem er skilyrt þannig að innlendar vörur séu teknar fram yfir innfluttar vörur,
- aðstoð sem veitt er fyrirtækjum sem starfa á sviði kolavinnslu, eins og skilgreint er í reglugerð ráðsins 2010/787/ESB ⁽²⁾,
- aðstoð sem veitt er fyrirtækjum sem annast vöruflutninga á vegum gegn gjaldi,
- aðstoð til fyrirtækja sem eiga í erfiðleikum.

Starfi fyrirtæki á sviðunum sem um getur í a-, b-, c- eða g-liðum fyrstu undirgreinar og á sviðum sem eru ekki undanþegin gildissviði þessarar reglugerðar, gildir þessi reglugerð einungis um aðstoð sem veitt er að því er varðar þessi önnur svið eða starfsemi, að því tilskildu að aðildarríkin tryggi að starfsemin á undanskildu sviðunum njóti ekki góðs af minniháttaraðstöðinni samkvæmt þessari reglugerð, með viðeigandi hætti svo sem aðskilnaði starfseminnar eða með því að skilja kostnaðinn frá.

3. Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- „landbúnaðarafurðir“: afurðir sem eru skráðar í I. viðauka við sáttmálann, að undanskildum fiskafurðum,
- „vinnsla landbúnaðarafurða“: öll starfsemi er varðar landbúnaðarafurðir ef afrakstur hennar er afurð sem einnig er landbúnaðarafurð, þó ekki starfsemi á bújörðum sem er nauðsynleg við undirbúning dýra- eða plöntuafurða til fyrstu sölu,
- „markaðssetning landbúnaðarafurða“: að geyma eða sýna með það í huga að selja, bjóða til sölu, afhenda eða einhver önnur aðferð til að markaðssetja, þó ekki fyrsta sala frumframleiðanda til endurseljenda eða vinnsluadila og öll starfsemi sem felst í að undirbúa afurð fyrir slíka fyrstu sölu; sala frumframleiðanda til neytenda skal teljast markaðssetning ef hún fer fram á sérstökum stað sem notaður er í þeim tilgangi.

⁽¹⁾ Stjóð. EB L 17, 21.1.2000, bls. 22.

⁽²⁾ Stjóð. ESB L 336, 21.12.2010, bls. 24.

2. gr.

Minniháttaraðstoð

1. Aðstoð sem veitt er fyrirtækjum sem veita þjónustu í almannabágu er hefur almenna efnahagslega þýðingu, sem uppfylla skilyrðin sem mælt er fyrir um í 2. til 8. mgr. þessarar greinar, telst ekki standast allar viðmiðanirnar í 1. mgr. 107. gr. sáttmálans og fellur því ekki undir tilkynningaskylduna sem um getur í 3. mgr. 108. gr. sáttmálans.

2. Heildarfjárhæð minniháttaraðstoðar, sem er veitt einu fyrirtæki sem veitir þjónustu í almannabágu er hefur almenna efnahagslega þýðingu, skal ekki fara yfir 500 000 evrur á tímabili sem tekur til þriggja reikningsára.

Þessi efri mörk skulu gilda óháð því í hvaða formi minniháttaraðstoðin er og án tillits til þess hvort aðstoðin, sem aðildarríkið veitir, er fjármögnuð alfarið eða að hluta til með fjármunum Sambandsins. Tímabilið skal ákvarðað með tilliti til reikningsáranna sem fyrirtækið notar í aðildarríkinu sem um er að ræða.

3. Efri mörkin, sem mælt er fyrir um í 2. mgr., skulu tilgreind sem úthlutun í reiðufé. Allar tölur, sem eru notaðar, skulu vera brúttótölur, þ.e. án frádráttar vegna staðgreiðslu skatta eða annarra álaga. Þegar aðstoð er veitt í öðru formi en sem styrkur skal fjárhæðin, sem veitt er til aðstoðarinnar, jafngilda brúttóaðstoð í formi styrks.

Aðstoð, sem er greidd með nokkrum afborgunum, skal reiknuð til núvirðis á þeim tíma þegar hún er veitt. Vextirnir, sem nota skal við afvöxtunarreikning, skulu vera gildandi afvöxtunarstuðull á þeim tíma sem aðstoðin er veitt.

4. Þessi reglugerð gildir aðeins um aðstoð ef hægt er að reikna nákvæmlega ígildi brúttóstyrkveitingar hennar fyrirfram án þess að nauðsynlegt sé að gera áhættumat („gagnsæ aðstoð“). Einkum skal taka tillit til eftirfarandi atriða:

a) fara skal með aðstoð í formi lána sem gagnsæja minniháttaraðstoð þegar ígildi brúttóstyrkveitingar hefur verið reiknað á grundvelli gildandi viðmiðunarvaxta þegar lánið er veitt,

b) aðstoð í formi fjármagnsinnspýtingar skal ekki teljast gagnsæ minniháttaraðstoð nema heildarfjárhæð innspýtingar af hálfu hins opinbera fari ekki yfir efri mörk minniháttaraðstoðar,

c) aðstoð sem felst í ráðstöfunum um áhættufjármagn skal ekki teljast gagnsæ minniháttaraðstoð nema áhættufjármagnið, sem veitt er á grundvelli viðkomandi áætlunar sé innan efri marka minniháttaraðstoðarinnar fyrir hvert fyrirtæki sem um er að ræða,

d) fara skal með staka aðstoð, sem veitt er samkvæmt ábyrgðarkerfi til fyrirtækja sem eiga ekki í erfiðleikum, sem gagnsæja minniháttaraðstoð þegar sá hluti lánsfjárhæðar sem nýtur ábyrgðar, og er veittur samkvæmt slíku kerfi fer ekki yfir 3 750 000 evrur hjá hverju fyrirtæki. Ef sá hluti lánsfjárhæðar sem liggur til grundvallar, sem nýtur

ábyrgðar er aðeins tiltekinn hluti af efri mörkunum telst ígildi brúttóstyrkveitingar þeirrar ábyrgðar samsvara sama hluta af gildandi efri mörkum og mælt er fyrir um í 2. mgr. Ábyrgðin skal ekki vera umfram 80% af láninu sem liggur til grundvallar. Ábyrgðarkerfi skulu einnig teljast gagnsæ ef:

i. aðferðin við að reikna út ígildi brúttóstyrkveitingar, sem felst í ábyrgðunum, hefur, áður en kerfið kemur til framkvæmda, verið samþykkt af framkvæmdastjórninni í kjölfar tilkynningar um aðferðina samkvæmt annarri reglugerð sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt á sviði ríkisaðstoðar, og

ii. samþykkt aðferðin varðar beint þá tegund ábyrgðar og viðskipta sem liggja til grundvallar, sem um er að ræða í tengslum við beitingu þessarar reglugerðar.

5. Fari heildarfjárhæð minniháttaraðstoðar, sem er veitt samkvæmt þessari reglugerð til fyrirtækis sem veitir þjónustu í almannabágu er hefur almenna efnahagslega þýðingu, yfir efri mörkin sem mælt er fyrir um í 2. mgr. gildir þessi reglugerð ekki um þá fjárhæð, ekki heldur sá hluti hennar sem fer ekki yfir efri mörkin. Í slíku tilviki er ekki hægt að krefjast ávinnings samkvæmt þessari reglugerð vegna þessara aðstoðarráðstafana.

6. Minniháttaraðstoð samkvæmt þessari reglugerð skal ekki bætt við ríkisaðstoð að því er varðar sama aðstoðarhæfa kostnaðinn leiði slík sameining til aukinnar aðstoðar umfram það sem ákveðið var fyrir sérstakar aðstæður í hverju tilviki með reglugerð um hópundanþágu eða ákvörðun sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt.

7. Sameina má minniháttaraðstoð, samkvæmt þessari reglugerð, minniháttaraðstoð samkvæmt öðrum reglugerðum um minniháttaraðstoð, upp að efri mörkunum sem mælt er fyrir um í 2. mgr.

8. Minniháttaraðstoð samkvæmt þessari reglugerð skal ekki sameinuð öðrum bótum að því er varðar sömu þjónustu í almannabágu er hefur almenna efnahagslega þýðingu, án tillits til þess hvort þær fela í sér ríkisaðstoð.

3. gr.

Eftirlit

1. Hyggist aðildarríki veita fyrirtæki minniháttaraðstoð samkvæmt þessari reglugerð skal það tilkynna fyrirtækinu skriflega um fyrirhugaða fjárhæð aðstoðarinnar, gefna upp sem ígildi brúttóstyrkveitingar sem veitt er til þjónustu í almannabágu, er hefur almenna efnahagslega þýðingu og það í hverju minniháttaraðstoðin er fölginn ásamt því að vísa með skýrum hætti í þessa reglugerð og tilgreina titil hennar og tilvísun í birtingu hennar í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins. Sé minniháttaraðstoð samkvæmt þessari reglugerð veitt ólíkum fyrirtækjum, á grundvelli aðstoðarkerfis og mismunandi fjárhæðir stakrar aðstoðar veittar þessum fyrirtækjum, samkvæmt aðstoðarkerfinu, geta hlutaðeigandi

aðildarríki uppfyllt þessa skyldu með því að tilkynna fyrirtækjunum um fasta fjárhæð sem samsvarar þeirri fjárhæð hámarksaðstoðar sem hægt er að veita samkvæmt aðstoðarkerfinu. Í því tilviki skal nota föstu fjárhæðina til að ákvarða hvort efri mörkin, sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 2. gr. séu virt. Áður en aðstoðin er veitt skulu aðildarríkin einnig fá yfirlýsingu hjá fyrirtækinu, sem veitir þjónustu í almannabágu er hefur almenna efnahagslega þýðingu, skriflega eða á rafrænu formi, um alla aðra minniháttaraðstoð sem það hefur fengið samkvæmt þessari reglugerð á tveimur næstliðnum reikningsárum og yfirstandandi reikningsári.

Aðildarríkin skulu einungis veita nýja minniháttaraðstoð samkvæmt þessari reglugerð eftir að þau hafa gengið úr skugga um að það leiði ekki til þess að heildarfjárhæð minniháttaraðstoðar, sem hlutaðeigandi fyrirtæki hefur fengið, fari yfir efri mörkin sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 2. gr. og farið sé að reglunum um uppsöfnun í 6., 7. og 8. mgr. 2. gr.

2. Hafi aðildarríki komið upp miðlægri skrá yfir minniháttaraðstoð, sem í eru tæmandi upplýsingar um alla minniháttaraðstoð sem yfirvöld í því aðildarríki hafa veitt fyrirtækjum sem veita þjónustu í almannabágu er hefur almenna efnahagslega þýðingu, gildir fyrsta undirgrein 1. mgr. ekki lengur en til þess tíma þegar skráin nær yfir þriggja ára tímabil.

3. Aðildarríkin skulu skrá og taka saman allar upplýsingar varðandi beitingu þessarar reglugerðar. Í slíkum skráum skulu koma fram allar nauðsynlegar upplýsingar til að sýna fram á að skilyrðin í þessari reglugerð séu uppfyllt. Halda skal skrár varðandi staka minniháttaraðstoð í 10 reikningsár frá þeim degi sem hún er veitt. Halda skal skrár varðandi aðstoðarkerfi minniháttaraðstoðar í 10 ár frá þeim degi sem síðasta, staka

aðstoðin var veitt samkvæmt slíku kerfi. Hlutaðeigandi aðildarríki skal láta framkvæmdastjórninni í té, samkvæmt skriflegri beiðni og innan 20 virkra daga eða lengri tíma, sem er tilgreindur í beiðninni, allar upplýsingar sem framkvæmdastjórnin telur nauðsynlegt að hafa til að geta metið hvort skilyrðin í þessari reglugerð hafi verið uppfyllt, einkum heildarfjárhæð þeirrar minniháttaraðstoðar sem fyrirtæki hefur fengið.

4. gr.

Bráðabirgðaráðstafanir

Þessi reglugerð gildir um minniháttaraðstoð sem var veitt fyrir gildistöku hennar til fyrirtækja sem veita þjónustu í almannabágu, er hefur almenna efnahagslega þýðingu, uppfylli aðstoðin öll skilyrðin sem mælt er fyrir um í 1. og 2. gr. Meta skal alla aðstoð sem veitt er vegna veitingar þjónustu í almannabágu, er hefur almenna efnahagslega þýðingu, sem uppfyllir ekki þessi skilyrði, í samræmi við viðkomandi ákvarðanir, ramma, viðmiðunarreglur, orðsendingar og tilkynningar.

Við lok gildistíma þessarar reglugerðar má framkvæma löglega alla minniháttaraðstoð sem uppfyllir skilyrðin í þessari reglugerð í sex mánuði til viðbótar.

5. gr.

Gildistaka og gildistími

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

Hún gildir til 31. desember 2018.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 25. apríl 2012.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

José Manuel BARROSO

forseti.